

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक पंचेतीस

भविष्यसूचक आराखड्याचे उलगडणे: विल्यम मिलर यांची अंतर्दृष्टी आणि आर्मगेदोनकडे नेणाऱ्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्ता

Jeff Pippenger
2023-12-30

“अखेरच्या काळात,” 1798 मध्ये, दानियेलाचे पुस्तक, आणि अधिक विशेषत्वाने उलई नदीद्वारे दर्शविलेला दृष्टान्त, उघड करण्यात आला. त्या दृष्टान्ताने 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी तपासणी न्यायनिवाड्याच्या आरंभाची घोषणा केली. त्या सत्याचा पाया ठरलेले वचन म्हणजे दानियेल अध्याय आठ, आणि वचन चौदा. संदेशाचे उघड होणे ओळखण्यासाठी निवडलेला दूत विल्यम मिलर याला त्या दृष्टान्ताशी संबंधित सर्व सत्ये कधीही पूर्णपणे समजली नाहीत, तरी त्याला देण्यात आलेले कार्य त्याने पूर्ण केले.

मिलर यांनी भविष्यवाणीच्या वचनाचा अभ्यास सुरू केला तेव्हा, त्यांनी बायबलमध्येच ओळखले गेलेले आणि स्थापित केलेले भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाचे काही नियम समजून घेतले. हे नियम संहिताबद्ध झाले आणि विल्यम मिलर यांचे अर्थनिर्णयाचे नियम म्हणून ओळखले गेले. त्या नियमांना प्रेरणेद्वारे मान्यता देण्यात आली आहे आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी कार्यकारी न्यायाच्या आरंभाची घोषणा करणाऱ्यांकडून वापरले जाणारे नियम म्हणून त्यांची ओळख करण्यात आली आहे. मिलर यांनी साक्ष दिली की त्यांनी बायबलचा अभ्यास बायबलच्या सुरुवातीपासून सुरू केला आणि ते त्या वेळी जे विचारात घेत होते ते त्यांना समजत गेले तसेच पुढे जात राहिले. या पद्धतीवरून हे सहज दिसून येते की 1844 मध्ये पूर्ण होत असल्याचे त्यांनी ओळखावयाच्या संदेशाशी संबंध असलेली मिलर यांनी प्रथम ओळखलेली काल-भविष्यवाणी म्हणजे लेवीयविवरण अध्याय 26 मधील “सात वेळा” ही होय.

प्रेरणेने आपल्याला कळविते की गॅब्रिएल देवदूताने, इतर पवित्र देवदूतांसह, मिलरचे मन मार्गदर्शित केले, जसे गॅब्रिएलने दानियेल, प्रकटीकरणकर्ता योहान आणि बायबलमधील सर्व संदेशांची मने मार्गदर्शित केली होती; कारण सैतानाने गमावलेले कार्य गॅब्रिएलला देण्यात आले होते. गॅब्रिएलचे कार्य सैतानाच्या पहिल्या नावात, लुसिफरमध्ये, दर्शविण्यात आले होते, ज्याचा अर्थ प्रकाशवाहक असा होतो. गॅब्रिएलने मिलरकडे भविष्यवाणीचा प्रकाश आणला, आणि त्या प्रकाशाच्या आज्ञाधारकतेत त्याने २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तपासणी न्यायनिवाड्याच्या आरंभाची घोषणा करणारा संदेश सादर केला.

पश्चात्दृष्टीमुळे, विल्यम मिलर यांच्या कार्यास समजून घेण्याची इच्छा असलेल्यांना हे ओळखता येते की, त्यांना भविष्यवाणीच्या वचनाविषयी काही विशिष्ट अंतर्दृष्टी देण्यात आल्या होत्या, ज्या निकट येत असलेल्या न्यायाच्या संदेशाची मांडणी करण्याच्या त्यांच्या कार्यासाठी किल्ल्या ठरल्या. त्या किल्ल्यांपैकी एक म्हणजे, भविष्यवाणीच्या अनुप्रयोगात एक दिवस हा एका वर्षाचे प्रतिनिधित्व करतो, ही त्यांची ओळख. दुसरी म्हणजे, त्यांनी शोधून काढलेल्या भविष्यवाणीच्या रेषा स्थानापन्न व सुसंगत करण्यासाठी उपयोगात आणलेली एक भविष्यवाणीपर रचना. ती रचना त्या दोन सैतानी सत्तांवर आधारित होती, ज्यांनी देवाच्या लोकांवर आणि देवाच्या पवित्रस्थानावर उजाडपणा आणला. मिलर यांचे सर्व शोध त्या भविष्यवाणीपर रचनेवर ठेवले गेले होते, जी प्राचीन इस्राएलच्या काळापासून ख्रिस्ताच्या द्वितीय आगमनापर्यंत, सलगपणे देवाच्या पवित्रस्थानास आणि देवाच्या लोकांस तुडवत राहिलेल्या, मूर्तिपूजकतेच्या इतिहासानंतर पोपसत्तेचा इतिहास दर्शवत होती.

त्या भविष्यसूचक संरचनेमुळे त्याला न्यायकार्याच्या आरंभाचा दिवस म्हणून 22 ऑक्टोबर, 1844 अचूकपणे स्थापित करण्यासाठी आवश्यक असलेले प्रत्येक सत्य ओळखता आले. परंतु ते सत्य मर्यादित होते, कारण भविष्यसूचक इतिहासात मूर्तिपूजकत्व आणि पोपसत्तावाद यांच्या पाठोपाठ येणारी तिसरी छळ करणारी सत्ता त्याला दिसू शकली नाही. त्याने ते सत्य पाहणे आवश्यक नव्हते, कारण त्याचे कार्य 22 ऑक्टोबर, 1844 ची घोषणा करणे हे होते, आणि

तिसऱ्या छळ करणाऱ्या सत्तेचा प्रकाश त्या तारखेनंतर उघड केला जाणार होता.

मूर्तिपूजक रोम आणि त्यानंतर पोपसत्ताक रोम या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांच्या रचनेवर आपल्या भविष्यसूचक समजुतींना अनुरूप ठेवण्याच्या संदर्भात, त्याची हीही समज होती की दानियेलाच्या पुस्तकात "the daily" असे भाषांतरित केलेला शब्द हा मूर्तिपूजकत्वाचे, अथवा मूर्तिपूजक रोमचे, प्रतीक होता. "the daily" असे भाषांतरित झालेला "tamid" हा शब्द दानियेलाने पाच वेळा वापरला आहे. तो नेहमी अशा एका प्रतीकाशी संयोगाने वापरला आहे, ज्याला मिलरने योग्य रीतीने पोपसत्तेचे प्रतिनिधित्व करणारे म्हणून ओळखले. "the daily" च्या संदर्भात जी पोपसत्तेचा प्रतीकात्मक उल्लेख नेहमी आढळतो, तो दोन प्रतीकांद्वारे दर्शविला जातो. कोणत्याही प्रकारे पाहिले तरी, पोपसत्ताक शक्तीची ही दोन्ही प्रतीके पोपसत्तेलाच दर्शवितात; तरीसुद्धा, जेव्हा दानियेलाने "tamid" हा "the daily" असा भाषांतरित होणारा शब्द वापरला, तेव्हा तो नेहमी पोपसत्तेच्या प्रतीकाशी आणि त्यापूर्वीच वापरला गेला. दानियेलाच्या पुस्तकातील "the daily" विषयी मिलरची समज ही त्याने पाहिलेल्या त्या रचनेचा पाया ठरली, जी मूर्तिपूजकत्व आणि त्यानंतर पोपसत्तावाद या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांवर आधारलेली होती. दानियेलाच्या पुस्तकात "the daily" ची मूर्तिपूजकत्व अशी मिलरने केलेली ओळख अॅडव्हेंटिझममध्ये एक प्रचंड वादाचा विषय ठरणार होती; हा वाद अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीत, जी 1888 मध्ये सुरू झाली, प्रारंभ झाला.

२२ ऑक्टोबर १८४४ या समजुतीचा एक घटक असलेले मिलर यांनी शोधलेले पहिले भविष्यवाणीविषयक सत्य म्हणजे लेवीयविधान अध्याय २६ मधील "सात काळ" होय; आणि १८६३ मध्ये नाकारले गेलेले मिलर यांच्या प्रस्थापित सत्यांपैकी ते पहिले सत्य होते. त्या नकाराने अॅडव्हेंटिझमची पहिली पिढी आरंभली, जेव्हा त्यांनी लाओदिकीया यांच्या अरण्यात भटकण्यास सुरुवात केली. दुसरी पिढी १८८८ मधील मिनीयापोलिस जनरल कॉन्फरन्समध्ये आरंभली, आणि तेथे घडलेल्या बंडाच्या परिणामस्वरूप, मिलर यांनी "दैनिक" याची केलेली मूर्तिपूजकत्व अशी ओळख नाकारण्याचे सैतानी कार्य १९०१ मध्ये सुरू झाले. "दैनिक" याविषयीची योग्य समज पूर्णपणे बाजूला टाकली गेली नाही, तोपर्यंत त्या भविष्यवक्त्रीचा मृत्यू झाला नव्हता; तिने असे ओळखले होते की, "दैनिक" याविषयी मिलर यांच्या योग्य मताच्या विरोधात प्रसारित केले जाणारे मत "स्वर्गातून हाकलून देण्यात आलेल्या देवदूतांनी" आणले होते. संपूर्ण नकार तिसऱ्या पिढीत, सुमारे १९३१ च्या सुमारास, घडून आला. १९१९ च्या बायबल कॉन्फरन्सनंतर लगेचच प्रकाशित झालेल्या W. W. Prescott यांच्या The Doctrine of Christ या पुस्तकाच्या प्रकाशनाने तिसऱ्या पिढीची सुरुवात झाली होती. १९१९ मध्ये तिसरी पिढी सुरू झाली आणि १९५७ मध्ये Questions on Doctrine या पुस्तकाच्या प्रकाशनापर्यंत ती चालू राहिली.

मिलर यांचे कार्य हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर (१८४३ आणि १८५० च्या पायोनियर चार्ट्सवर) स्थापित होऊन स्पष्ट करण्यात आल्यानंतर, प्रभूंनी मग हे सत्य उघड करण्यास आरंभ केला की मूर्तिपूजा आणि पोपशाही यांनंतर आणखी एक, तिसरी, उजाड करणारी सत्ता उदयास येईल, जी देवाच्या लोकांनाही छळ करील.

"मूर्तिपूजकतेद्वारे, आणि नंतर पोपसत्तेद्वारे, सैतानाने अनेक शतकांपर्यंत आपली सत्ता चालवून पृथ्वीवरून देवाचे विश्वासू साक्षीदार नष्ट करण्याचा प्रयत्न केला. मूर्तिपूजक आणि पोपसमर्थक हे एकाच अजगरस्वभावाने प्रेरित होते. त्यांच्यात फरक इतकाच होता की, पोपसत्ता देवाची सेवा करित असल्याचा आभास निर्माण करित असल्यामुळे, ती अधिक धोकादायक आणि क्रूर शत्रू ठरली. रोमनमताच्या माध्यमातून सैतानाने जगाला बंदिवान केले. देवाची नाममात्र मंडळी या भ्रमाच्या पंक्तीत ओढली गेली, आणि हजार वर्षांहून अधिक काळ देवाच्या लोकांनी अजगराच्या क्रोधाखाली दुःख सोसले. आणि जेव्हा पोपसत्ता, आपल्या सामर्थ्यापासून वंचित होऊन, छळ थांबविण्यास बाध्य झाली, तेव्हा योहानाने एक नवीन सत्ता उदयास येताना पाहिली, जी अजगराच्या आवाजाचा प्रतिध्वनी करील, आणि त्याच क्रूर व देवद्रोही कार्याला पुढे नेईल. ही सत्ता—देवाची मंडळी आणि देवाची व्यवस्था यांच्याविरुद्ध युद्ध करणारी शेवटची सत्ता—कोकरासारखी शिंगे असलेल्या पशूद्वारे प्रतीकित करण्यात आली होती. तिच्याआधीचे पशू समुद्रातून वर आले होते, परंतु हा पृथ्वीमधून वर आला, ज्याद्वारे ज्या राष्ट्रांचे प्रतीक म्हणून तो दाखविला आहे त्याच्या शांततापूर्ण उदयाचे प्रतिनिधित्व होते. 'कोकरासारखी दोन शिंगे' ही संयुक्त संस्थानांच्या शासनरचनेच्या स्वभावाचे योग्य प्रतिनिधित्व करतात, जसे ते तिच्या दोन मूलभूत

तत्त्वांत—प्रजासत्ताकवाद आणि प्रोटेस्टंटमत—व्यक्त झाले आहे. ही तत्त्वे राष्ट्र म्हणून आमच्या सामर्थ्याची आणि समृद्धीची गुणिते आहेत. अमेरिकेच्या किनाऱ्यांवर प्रथम आश्रय मिळविणाऱ्यांनी, पोपशाहीच्या अहंकारी दाव्यांपासून आणि राजसत्तेच्या जुलूमापासून मुक्त अशा देशात आपण पोहोचलो आहोत, याचा आनंद केला. त्यांनी नागरी व धार्मिक स्वातंत्र्याच्या व्यापक पायावर एक शासनप्रणाली स्थापन करण्याचा निश्चय केला.”
Signs of the Times, November 1, 1899.

मिलर तिसरी छळ करणारी सत्ता पाहू शकला नाही, आणि या कारणास्तव त्याची रचना अपूर्ण होती, तरीही ती त्याचे कार्य पूर्ण करण्यासाठी पूर्णपणे अनुरूप होती. सिस्टर व्हाइट असे ओळख करून देतात की मिलर हा देवाने निवडलेला संदेशवाहक होता; त्याच्या कार्यात त्याचे प्रतीक एलियाह आणि योहान बाप्टिस्त यांच्याद्वारे करण्यात आले होते; त्याच्या कार्याच्या बोलावणीमध्ये एलीशाद्वारे; आणि त्याच्या मृत्यूमध्ये मोशेद्वारे. पवित्र इतिहासात असे थोडेच जण आहेत ज्यांच्याविषयी अशी टीका आढळते की देवदूत त्यांच्या थडग्याजवळ त्यांना पुनरुत्थित करण्यासाठी प्रतीक्षा करीत आहेत; परंतु मिलरविषयीची हीच टिप्पणी आहे. त्याचे कार्य ज्या इतिहासात तो उभा करण्यात आला त्या इतिहासामुळे मर्यादित होते, ही बाब मिलरची निंदाजनक विधाने नव्हते; तर त्याचे कार्य देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनाच्या खऱ्या प्रकाशात विचारात घेतले जाणार असेल, तर ती केवळ मान्य करण्याची आवश्यकता आहे.

मिलर यांना विशिष्ट, देवदूतांकडून, मार्गदर्शन देण्यात आले होते, ज्यामुळे त्यांना मूर्तिपूजकत्वानंतर पोपशाही या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांवर आधारित एक भविष्यवाणीचा आराखडा उभारता आला. याच कारणास्तव, त्या दोन सत्तांनी घडवून आणलेल्या उजाडपणाच्या पलीकडील इतिहास ओळखणाऱ्या भविष्यवाण्या मिलर यांच्याकडून चुकीने समजल्या गेल्या. तथापि, त्या गैरसमजांपैकी एकही हबक्कूकच्या दोन पवित्र पट्टिकांवर स्थान पावला नाही, जिथे मिलर यांच्या कार्याद्वारे उभारण्यात आलेल्या पायाभूत तत्त्वांचे चित्ररूपाने दर्शन घडविण्यात आले होते. म्हणूनच प्रेरणेने 1843 च्या चार्टाविषयी असे नोंदवू शकली की तो प्रभूच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता.

“प्रभुने मला दाखविले की १८४३ चा तक्ता त्याच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्याचा कोणताही भाग बदलला जाऊ नये; की त्यातील संख्या त्याला जशा हव्या होत्या तशाच होत्या. की त्याचा हात त्यावर होता आणि त्याने त्या संख्यांपैकी काहींमधील एक चूक झाकून ठेवली होती, त्यामुळे त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकत नव्हते.”

“त्यानंतर मला ‘डेली’ संदर्भात असे दिसले की, ‘यज्ञ’ हा शब्द मानवी बुद्धीने घातलेला आहे, आणि तो मजकुराचा भाग नाही; तसेच ज्यांनी न्यायाच्या घटकेचा घोष केला, त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली. 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘डेली’च्या योग्य समजुतीवर एकमत होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळाच्या अवस्थेत, इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले.” Review and Herald, November 1, 1850.

मिलर यांनी देवदूतांच्या मार्गदर्शनाखाली एकत्र केलेली सत्ये ही परमेश्वरानेच निर्देशित केलेली होती; आणि 1843 च्या चार्टच्या मान्यतेच्या परिघात, प्रेरणेने मिलर यांची ही समजही अंतर्भूत केली होती की “the daily” म्हणजे मूर्तिपूजकत्व होय, ही समज योग्य होती. दानिएलच्या पुस्तकात “tamid” हा हिब्रू शब्द, ज्याचे भाषांतर “the daily” असे केले आहे, पाच वेळा आढळतो; आणि तो नेहमीच उध्वस्त करणाऱ्या दोन सत्तांमधील—प्रथम मूर्तिपूजकत्व आणि त्यानंतर पोपशाही—या संबंधाचे प्रतिनिधित्व करतो.

मिलर यांची “द डेली” ही मूर्तिपूजकत्वाचे प्रतीक आहे अशी समज त्यांच्या वापरलेल्या भविष्यवाणीविषयक आराखड्यात पूर्णतः अत्यावश्यक होती; कारण मूर्तिपूजकत्वानंतर पोपसत्तावाद असा जो अनुक्रमिक संबंध आहे, तोच त्यांना समजू लागलेल्या सर्व भविष्यवाण्या परस्पर जुळवून लावण्यासाठी त्यांचा संदर्भबिंदू ठरला.

“अंतकाळाच्या वेळी,” म्हणजे १७९८ मध्ये, दानिएलाचे पुस्तक उघडण्यात आले, आणि ज्या मुख्य उताऱ्याला सिस्टर व्हाइट यांनी आगमन चळवळीचा “केंद्रीय स्तंभ” आणि “पाया” असे ओळखले, तो दानिएल अध्याय आठ, आणि वचन चौदा होता.

“अॅडव्हेंट विश्वासाचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ या दोन्ही रूपांनी, इतर सर्वापेक्षा अधिक, ज्यावर उभा होता ते शास्त्रवचन हे होते, ‘दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

तेरावे वचन ज्याप्रमाणे प्रश्न मांडते, त्याचे उत्तर चौदाव्या वचनात आहे; आणि त्या प्रश्नाच्या संदर्भाशिवाय ते उत्तर अर्थहीन ठरते.

तेव्हा मी एक पवित्र जन बोलताना ऐकले; आणि जो बोलत होता त्या एका पवित्र जनास दुसऱ्या पवित्र जनाने म्हटले, “नित्य अर्पणाविषयी, तसेच उजाड करणाऱ्या अपराधाविषयी, म्हणजे पवित्रस्थान आणि सैन्य या दोघांनाही पायदळी तुडविण्यास दिले जाण्याविषयीचे दर्शन किती काळपर्यंत असेल?” आणि त्याने मला म्हटले, “दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.” दानियेल 8:13, 14.

हे दोन वचनें त्या ज्ञानवृद्धीचे प्रतीक आहेत, जी 1798 मध्ये “अंतकाळी” दानियेलाचे पुस्तक उघडण्यात आले तेव्हा उत्पन्न झाली. तेरावे वचन त्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांची ओळख करून देते, ज्यांवर मिलरने आपले भविष्यवाणीय नमुना उभारले. मिलरने तेराव्या वचनातील “दैनंदिन” याची ओळख मूर्तिपूजकत्व अशी केली, आणि “उजाडपणाचा अपराध” याची ओळख पोपसत्ता अशी केली. हे ओळखणे महत्त्वाचे आहे की, देवदूतांनी मिलरला ज्याची जाणीव करून दिली ती भविष्यवाणीय नमुना, त्या दोन वचनांत ओळखला जातो जे 1798 मध्ये इतिहासात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचे प्रतिनिधित्व करतात. तरीही मिलरला भविष्यवाणीय रंगमंचावर पुढे उदयास येणारी आणि देवाच्या लोकांचा छळ करणारी पुढील सत्ता पाहण्यास देण्यात आले नाही.

“मी पाहिले की त्या दोन शिंगांच्या पशूचे तोंड अजगरासारखे होते, आणि त्याची सत्ता त्याच्या मस्तकात होती, आणि तो हुकूम त्याच्या तोंडातून बाहेर पडणार होता. मग मी वेश्यांची माता पाहिली; ती माता तिच्या कन्या नव्हत्या, तर त्यांच्यापासून वेगळी आणि भिन्न होती. तिचा काळ झाला होता, आणि तो निघून गेला होता; आणि तिच्या कन्या, म्हणजे प्रोटेस्टंट पंथ, पुढे रंगमंचावर येऊन त्या मातेकडे जे मन होते तेच प्रकट करणार होत्या, जेव्हा तिने संतांचा छळ केला होता. मी पाहिले की जशी माता सत्तेत उतरती कळा लागली होती, तशा कन्या वाढत होत्या; आणि लवकरच त्या तीच सत्ता चालवतील जी एकदा त्या मातेकडून चालविली गेली होती.” Spalding and Magan, 1.

तिसरी सत्ता पाहण्यात मिलर यांची असमर्थता यामुळे त्यांना केवळ चुकीचे निष्कर्ष काढावे लागले. मिलर यांनी प्रकटीकरण अध्याय तेरामधील समुद्रातील पशूची ओळख मूर्तिपूजक रोम अशी केली आणि पृथ्वीतील पशूची ओळख पोपसत्ताक रोम अशी केली. प्रकटीकरण अध्याय सतराव्या त्यांच्या अनुप्रयोगातही दोष होता, कारण पोपसत्ताकतेच्या दुसऱ्या उजाड करणाऱ्या सत्तेपलीकडे विस्तारलेल्या भविष्यसूचक इतिहासाला ते पाहू शकले नाहीत. या कारणास्तव, जेव्हा मिलर यांनी दानिएलच्या भविष्यवाणीत रोमन सत्तेची ओळख पटविली, तेव्हा त्यांनी तिला दोन टप्प्यांत प्रकट झालेली एकच सत्ता मानले. तो अनुप्रयोग तेव्हा योग्य होता आणि आजही आहे, परंतु त्यामुळे रोमाने दर्शविलेल्या चौथ्या राज्यापलीकडे पोहोचणारी अशी काही बायबलमधील भविष्यवाणीची राज्ये आहेत, हे त्यांना समजण्यास अडथळा आला. त्यांनी पाहिले आणि ओळखले की रोमचे चौथे राज्य दोन टप्प्यांत आहे, जे मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम असे दर्शविलेले आहे; परंतु पोपसत्ताक रोम हेच पाचवे राज्यही आहे, आणि त्यानंतर सहावे राज्य येणार होते, हे ते पाहू शकले नाहीत.

दानिएल अध्याय दोनमध्ये, मिलराइटांनी बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचव्या राज्याचे घटक चौथ्या राज्यासोबत एकत्र केले. मूलभूत स्तरावर त्यांचा हा उपयोग योग्य होता, परंतु अपूर्ण होता; कारण बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचा पहिला उल्लेख हा त्या राज्यांच्या शेवटच्या उल्लेखाशी सुसंगत असला पाहिजे, कारण येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, नेहमीच शेवटाचे चित्रण आरंभीद्वारे करतो. सलग अशी दोन राज्ये यांतील भेद पाहता न आल्यामुळे मिलरला हे ओळखणे अशक्य झाले की, प्रकटीकरण अध्याय बारा हा मूर्तिपूजकत्वाची (अजगर) ओळख करून देत आहे, आणि प्रकटीकरण अध्याय तेरा मधील समुद्रातील पशू हा पोपशाहीची (पशू) ओळख करून देतो, तसेच

प्रकटीकरण अध्याय तेरा मधील पृथ्वीवरील पशू हा धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची (खोटा संदेष्टा) ओळख करून देतो.

प्रकटीकरणाच्या बाराव्या आणि तेराव्या अध्यायांमध्ये अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा हे सलग अशी तीन राज्ये आहेत, हे मिलरला पाहता आले नाही; आणि म्हणून त्याच्या भविष्यवाणीविषयक तर्कशास्त्रामुळे त्याला असे मानण्यास भाग पाडले गेले की हे दोन्ही अध्याय जगाला हर-मगिदोनकडे नेणाऱ्या त्या तीन सत्तांचे सलग चित्रण नाहीत. मिलरला देण्यात आलेला प्रकाश त्याच्या पिढीसाठी परिपूर्ण प्रकाश होता, आणि त्याच्या पिढीची त्या प्रकाशाने परीक्षा घेण्यात आली.

“अंतकाळी,” म्हणजे १९८९ मध्ये, उजाड करणाऱ्या तीन शक्तींचा (अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा) प्रकाश Future for America यास देण्यात आला. दानियेल अध्याय अकरा, वचन चाळीस यांच्या परिपूर्तीत सोव्हिएत युनियनच्या पतनासह जो दानियेलमधील उतारा उघड करण्यात आला, तो तिसऱ्या देवदूताचा प्रकाश होता; तर मिलर यास पहिल्या देवदूताचा प्रकाश देण्यात आला होता. दानियेल अकराच्या शेवटच्या सहा वचने Future for America च्या चळवळीचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ म्हणून पाहिली गेली; आणि दानियेल अध्याय अकरा, वचन चाळीस हे त्या प्रकाशाचा सारांश मांडते, जसे दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा आणि चौदा यांनी मिलराईट चळवळीत उघड करण्यात आलेल्या प्रकाशाचा सारांश मांडला होता.

आणि अंतकाळी दक्षिणेकडील राजा त्याच्यावर धडक देईल; आणि उत्तरेकडील राजा रथांसह, अश्वारूढांसह, आणि अनेक जहाजांसह त्याच्यावर वादळाप्रमाणे येऊन धावून येईल; आणि तो देशांमध्ये प्रवेश करील, आणि ओसंडून जाऊन पुढे जाईल. दानियेल 11:40.

हा वचन १७९८ साली “अंतकाळी” आरंभ झालेल्या, दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा यांच्यामधील युद्धाची ओळख करून देतो. दक्षिणेचा राजा हा नास्तिक फ्रान्सचे प्रतिनिधित्व करित होता, ज्याने त्याच वर्षी पापसत्तेला प्राणघातक घाव दिला. येथे पापसत्ता उत्तरेचा राजा म्हणून दर्शविली आहे. भविष्यसूचक रीतीने, १७९८ मधील फ्रान्स हा दानियेल अध्याय सातमधील दहा राज्यांपैकी एक दशांश भाग होता. ती दहा राज्ये मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि मूर्तिपूजक रोम अजगराचे प्रतिनिधित्व करतो. पापसत्ता (उत्तरेचा राजा) श्वापदाचे प्रतिनिधित्व करते. वचन हे दर्शविते की, ज्याला वचनाच्या आरंभी प्राणघातक घाव देण्यात आला होता त्या उत्तरेच्या राजाने (पापसत्तेने) शेवटी दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध (नास्तिकतेच्या राजाविरुद्ध) प्रतिहल्ला करावयाचा होता. जेव्हा पापसत्तेने प्रतिहल्ला केला, तेव्हा नास्तिकतेचा राजा फ्रान्स राष्ट्रतून स्थलांतरित होऊन सोव्हिएत संघराज्याच्या महासंघात गेला होता. फ्रान्स एक राष्ट्र होते; तरीही, जेव्हा वचनात पापसत्तेने दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध प्रतिहल्ला केला, तेव्हा दक्षिणेचा राजा “देश” असा ओळखला गेला, जसा पूर्वीचा सोव्हिएत संघ होता.

जेव्हा उत्तरेकडील राजा (पोपशाही) प्रत्युत्तरादाखल उभा राहिला, तेव्हा त्याच्याबरोबर “रथ,” “घोडेस्वार” आणि “पुष्कळ जहाजे” आली. रथ आणि घोडेस्वार हे लष्करी सामर्थ्याची प्रतीके आहेत, आणि जहाजे ही आर्थिक सामर्थ्याची प्रतीके आहेत. सोव्हिएत युनियनचा पाडाव करण्याच्या उद्देशाने पोपशाहीशी अपवित्र युती करणारी सत्ता म्हणजे संयुक्त संस्थाने होती; आणि प्रकटीकरण अध्याय तेरावा मध्ये संयुक्त संस्थानांची जी दोन सामर्थ्ये ओळखली जातात, ती अशी की शस्त्रबल आणि अर्थकारणाच्या जोरावर ती जगाला पोपशाहीच्या अधिकाराची छाप स्वीकारण्यास भाग पाडू शकते. त्या छापेशिवाय मनुष्यांना खरेदी किंवा विक्री करण्यास मनाई केली जाईल, आणि त्यापुढे, त्या छापेशिवाय मनुष्यांना मृत्युदंड दिला जाईल.

चाळीसावे वचन थेट अजगर (दक्षिणेचा राजा), पशू (पोपसत्ता) आणि खोटा संदेष्टा (संयुक्त संस्थाने) यांची ओळख करून देते. १९८९ मधील “अंतकाळासाठी” असलेले पायाभूत वचन, जगाला आर्मगेदोनकडे नेणाऱ्या त्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्तांची ओळख करून देते; जसे मिलराईट चळवळीतील पायाभूत वचने मूर्तिपूजकत्वानंतर पोपसत्तावाद या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांची ओळख करून देत होती.

या वचनाची सुरुवात दक्षिणेकडील राज आणि उत्तरेकडील राज यांच्यामधील युद्धाने होते. वचनाच्या प्रारंभी (1798 मध्ये) दक्षिणेकडील राजा प्रबळ ठरतो; परंतु त्या वचनात उत्तरेकडील राजा प्रत्युत्तर देतो आणि दक्षिणेकडील राजावर विजय मिळवितो. वचनाचा आरंभ उत्तरेकडील राज आणि दक्षिणेकडील राज यांच्यातील युद्धाची नोंद करतो, आणि त्या वचनात अंतर्भूत असलेल्या संदेशाच्या समाप्तीला उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राजांमधील तेच युद्ध चित्रित केलेले आहे, परंतु त्याचे परिणाम उलटे आहेत. प्रारंभाने 1798 मध्ये "अंतकाळ" चिन्हांकित केला, आणि समाप्तीतील युद्ध 1989 मधील "अंतकाळ" चिन्हांकित करते. त्या वचनात, त्याच्या लिखित साक्षीमध्ये, अल्फा आणि ओमेगा, आरंभ आणि समाप्ती, यांची स्वाक्षरी अंतर्भूत आहे.

या वचनाचा प्रत्यक्ष इतिहास १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनानंतरही पुढे चालू राहतो आणि एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी झपाट्याने घडणाऱ्या घटनांच्या मालिकेद्वारे आधुनिक बाबेलचा त्रैगुणिक संघ घडवून आणला जातो. म्हणून चाळीसावे वचन १७९८ मध्ये प्राणघातक घाव देण्यात येतो त्या वेळी सुरू होते, आणि तूरची वेश्या विस्मृतीत जाते. वचनाद्वारे दर्शविलेला इतिहास एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या ठिकाणी पूर्णपणे समाप्त होतो, जिथे प्राणघातक घाव बरा होतो आणि तूरची वेश्या स्मरणात आणली जाते. आरंभ आणि समाप्तीची खूण केवळ वचनात आढळणाऱ्या मजकुरावरच नव्हे, तर त्या वचनाद्वारे दर्शविलेल्या संपूर्ण इतिहासावरही लिहिलेली आहे. हे वचन असा भविष्यसूचक आराखडा ओळखून देते की जो केवळ मूर्तिपूजकत्वावर (अजगर) आणि पोपशाहीवर (श्वापद) आधारित नसून, तर जगाला आर्मिगेदोनकडे नेणाऱ्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्तांच्या रचनेची ओळख करून देतो.

मिलर यांच्या भविष्यवाणीवरील आराखड्याने देवाच्या अन्वेषक न्यायाच्या आगमनाची घोषणा केली, आणि Future for America च्या भविष्यवाणीवरील आराखड्याने देवाच्या कार्यकारी न्यायाच्या आगमनाची घोषणा केली. 1989 मधील "अंतकाळी," सोव्हिएत संघाच्या पतनाच्या वेळी दानिएल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने उघड करण्यात आली तेव्हा, तीन-टप्प्यांची परीक्षा व शुद्धीकरणाची प्रक्रिया सुरू झाली. 1798 मध्ये उघड करण्यात आलेल्या उलाय नदीच्या दर्शनाला योग्य रीतीने समजण्यासाठी, मिलर यांनी केवळ मूर्तिपूजकत्व आणि पोपतंत्र पाहिले, परंतु धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद पाहिला नाही, हा भेद समजणे आवश्यक आहे.

आपण तो विचार पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

"आपल्याकडे गमावण्यास वेळ नाही. संकटमय काळ आपल्या पुढे आहे. जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये सांगितलेली संकटांची दृश्ये घडून येतील. दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ पूर्ण परिपूर्तीस पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जे इतिहासातील अनेक प्रसंग घडून गेले आहेत, त्यांपैकी बराचसा भाग पुन्हा घडून येईल."

"तीसाव्या वचनात अशा एका सत्तेबद्दल उल्लेख केला आहे की 'verses 30 through thirty-six quoted.'"

"या शब्दांत वर्णन केलेल्यांसारखी दृश्ये घडतील." Manuscript Releases, number 13, 394.